№ 285. Piątek 12. Grudnia 1862. Rok wydania 52.

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercya w półkolumnie, drukiem garmont, 7 centów od wiersza. — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

C. k. wyższy sąd krajowy podaje niniejszem do wiadomości powszechnej, że na mocy przyzwolenia wysokiego c. k. ministerstwa sprawiedliwości, notaryusz Husiatyński, *Wincenty Kniaziołucki* przeniósł swoją siedzibę urzędową do Kopyczyniec, i swoje urzędowanie jako notaryusz w Kopyczyńcach rozpocznie z d. 1go stycznia 1863.

Z c. k. wyższego sądu krajowego.

Lwów dnia 2. grudnia 1862.

Część nieurzędowa.

Monarchia Austryacka.

Doniesienie

galicyjskiej kasy oszczędności.

Z powodu rocznego zamknięcia rachunków, *galicyjska kasa oszczędności* na dniu *24. grudnia r. b.* o godzinie 12tej w południe wkładki na ten rok przyjmować i zwracać przestanie.

Dnia *2. stycznia 1863* działania kasy oszczędności zwyczajnym trybem znowu się rozpoczną.

Z Dyrekcyi galicyjskiej kasy oszczędności.

Lwów, dnia 6. grudnia 1862.

(Odezwa magistratu miasta Lwowa.)

Magistrat miasta Lwowa wydał pod d. 1go grudnia b. r. następującą odezwę:

Przyjętym od lat kilkunastu zwyczajem, reprezentacya gminy miasta Lwowa przy zbliżającym się Nowym roku, zanosi prośbę do tutejszych mieszkańców, ażeby zakupnem kart uwalniających od powinszowań noworocznych raczyli przyczynić się do zasilenia funduszów, przeznaczonych na wsparcie ubogich w ciągu roku 1863.

Tylko przy łaskawej pomocy ogółu potrafi zarząd miasta, wspierając ubogich po domach zapobiegać i nadal natrętnemu po ulicach żebractwu.

Uprasza się oraz niniejszem uprzejmie P. T. właścicieli resp. zarządców domów, aby raczyli zatrudnić się rozdawaniem kart uwalniających, odbierać datki od swych lokatorów, wciągać takowe w listy subskrypcyjne i złożyć w biórze prezydyalnem Magistratu.

Nazwiska składających z oznaczeniem ofiar, ogłoszone będą w gazecie lwowskiej.

Wiedeń, 10. grudnia. *(Nowiny dworu.)*

Jego ces. Wysokość Arcyksiążę Franciszek Karol obchodził dnia 7go b. m. 60. rocznicę swoich urodzin. Najjaśn. Pan przybył o godzinie 10¼ przed południem do Schönbrunn dla powinszowania Arcyksięciu. Około 5tej godziny po południu był z okazyi tej uroczystości obiad familijny, na którym znajdowali się oboje Najjaśniejsi Państwo i wszyscy tu obecni Arcyksiążęta.

Dziś Najjaśn. Pan udaje się do Kaltenleutgeben i Mödling, gdzie będzie odprawione polowanie na lisy.

Dziś ma odbyć się polowanie dworskie w okolicy zamku Selowitz w Morawii.

Według *Wiener Post* przybycie następcy tronu pruskiego nastąpi niezawodnie dnia 16go b. m.

(Posiedzenie izby panów z 9. grudnia.)

Na ławicy ministeryalnej zasiedli miejsca hr. *Degenfeld*, pp. *Schmerling*, *Lasser*, *Plener*, hr. *Wickenburg*, radca ministeryalny baron *Brentano*.

Projekt do prawa względem zmian niektórych w prawie z d. 9. lutego i 2. sierpnia 1850 r. przyjęty został po trzecim odczytaniu.

Na porządku dziennym stoi dalszy ciąg rozpraw nad relacyą komisyi finansowej co do projektu do prawa względem umowy z bankiem narodowym. Jako mowcy zapisani są hr. Hartig i baron Pipic.

Sprawozdawca baron Bumgartner odczytał relacyę.

JEx. p. minister skarbu wyjaśnił stanowisko rządu w obec postanowień izby deputowanych i wniosków komisyi finansowej. Rząd miał wybór i mógł cofnąć propozycye swoje, co jednak okazało się niepraktycznem i byłoby może spowodowało nowe propozycye i ich cofnięcie, albo też mógł zezwolić na dalszą pertraktacyę tego przedmiotu, czem zamienioneby zostało proste usprawiedliwienie się przed reprezentacyą państwa w upoważnienie zawarcia nowej umowy.

Mowca przechodzi do wyjaśnienia właściwej treści zasad rządowych i punktów spornych w postanowieniach izby deputowanych. Najważniejszem oznaczeniem jest skrócenie terminów spłaty, rząd skrócenia tego się nie lęka. Wnioski komisyi finansowej względem czasu trwania przywileju, zgadzają się z oświadczeniem rządu w izbie deputowanych. Co do sposobu pokrycia banknotów J. Ex. zastrzega sobie wyjaśnienie zdania swego podczas rozpraw specyalnych. Załatwienie tych kwestyi największej jest wagi ze względu na materyalne interesa monarchii i rząd przywięzuje największą wartość do ustalenia aktu bankowego.

Poczem hr. Hartig głos zabrał i zalecał wnioski komisyi finansowej; sądził, że prędzej możnaby przyjść do celu, gdyby się znalazły środki spłacenia bankowi długów w krótkich terminach. Ponieważ jednak nie ma teraz ani dochodów, ani sum leżących, któremi możnaby rozporządzać, a pożyczki zaciągać nie warto, gdyż trzebaby przystać na 10 procent, przeto oświadcza się za umorzeniem długów w sposób proponowany. Broni bank narodowy przeciw zarzutom, i życzy, aby ugoda jak najprędzej przyszła do skutku.

Następnie zabierają głos z kolei pan Pipitz i kardynał Rauscher, i obydwaj przemawiają za wnioskami komisyi finansowej. W debacie specyalnej nad ugodą przyjęto §§. 1 do 3, jakoteż §§. 6 do 14 bez debaty, a §. 4 z uchyleniem poprawki Pipitza. Debata nad statutami przerwana została przy §. 14., lecz §§. 1 do 13. przyjęto według wniosków komisyi finansowej.

Francya.

Paryż, 8. kwietnia. *(Monitor o położeniu robotników fabrycznych we Francyi. — Nowa organizacya ministerstwa wojny.)*

Monitor poświęcił obszerny artykuł nędzy w dystryktach fabrycznych. „Od samego początku jesieni“ mówi dziennik ten „położenie robotników fabrycznych najmocniej zajmowało cesarza, który polecił ministrom spraw wewnętrznych i robót publicznych użycie właściwych środków, gwoli ulżenia ich nieszczęściu. Wyroby bawełniane produkują się wprawdzie w czterdziestu departamentach, lecz właściwie tylko w 15stu do 20stu stanowią ważną gałęź zarobkową, Między temi departament niższej Sekwany na największą zasługuje uwagę, tam bowiem czwarta część ludności pracuje w fabrykach wyrobów z bawełny. Od końca listopada ministrowie spraw wewnętrznych, robót publicznych i handlu polecili założenie w tym departamencie licznych budynków dla rektyfikowania kierunku dróg publicznych. Po ogólnych tych uwagach *Monitor* otworzył subskrybcyę na rzecz robotników fabrycznych w niedoli będących. Na czele subskrybentów stanął Cesarz z sumą 25.000 franków, Cesarzowa z 10.000 franków, Cesarzewicz z 5000, a księżna Matylda z 1000 franków, po niej ministrowie i prezesi Senatu i Ciała prawodawczego, każdy po 500 fr.

Cesarz na wniosek ministra wojny postanowił pomnożyć liczbę urzędników w temże ministeryum pracujących i powiększa pensye niższych urzędników. Centralny zarząd ministerstwa wojny składać się będzie teraz oprócz ministra mającego 180.000 franków rocznej pensyi, z 12 dyrektorów pobierających od 10 do 25.000fr. rocznej pensyi i 467 niższych urzędników z pensyą od 18,000 do 9000 franków. Urzędników do 10.000 franków pensyi rocznej pobierających, mianuje minister wojny, wyższych Cesarz na przedstawienie ministra. Urzędnicy cywilni uwolnieni być mogą od służby prostem postanowieniem ministeryalnem.

Ostrzeżenie dziennikowi *Opinion nazionale* udzielone, wielkie zrobiło wrażenie w Paryżu. Według prawa prasowego we Francyi obowiązującego, dziennik ten może być teraz zakazany prostem postanowieniem ministeryalnem. Wiadomo, iż *Opinion nationale* stoi pod patronatem księcia Napoleona; zdawałoby się więc, iż między Cesarzem a stryjecznym bratem jego, wielka zachodzi przezorność w zapatrywaniu się na sprawy publiczne. Poprzednio już *la France* polemizowała żywo z *Opinion nazionale*, z kąd przeczuwano smutne dla ostatniego z tych dzienników następstwa. *La France* uważać teraz można jako wyraz opinii tych, co teraz najbliżej stoją osoby Cesarza i Cesarzowy. Jest ona w Paryżu tem, czem gazeta krzyżowa dzisiaj jest w Berlinie, broni stanowiska, jakie rząd cesarski w kwestyach politycznych dziś zajmuje.

Włochy.

(Korespondencya z Rzymu w sprawie reakcyi neapolitańskiej. — Aresztowanie emisaryusza sardyńskiego.)

Do powszechnej augsburskiej gazety piszą z Rzymu, iż jenerał Króla Franciszka neapolitańskiego Tristany, odebrał doniesienie, iż w czasie zimy ze strony komitetu burbońskiego na żadne wsparcie z Rzymu liczyć nie może. W skutek tego oświadczenia wiele już żołnierzy opuściło kwaterę Tristaniego, i schroniło się do Rzymu w nadziei, iż znajdą tu wsparcie i nagrodę za swoje usługi. Gdy jednak komitet burboński małe tylko pesiada środki pieniężne, przeto zgłaszającym się oświadczono, iż każdemu okazującemu paszport do miejsca zwykłego swego pobytu wizowany, 15 szkudów tytułem kosztów podróży wypłacone będą. Tak więc największa część nieszczęśliwych tych stronników sprawy burboń-

skiej, nie znając po większej części nawet języka krajowego, błąkać się musi w największej nędzy. Od chwili, jak Tristany dowódzcę bandytów Chiavone rozstrzelać kazał, jak Francuzi przytrzymują surowo każdego stronnika reakcyi, jak Król Franciszek II. każdemu zgłaszającemu się obcemu oficerowi oświadcza, iż usług jego na teraz potrzebować nie może, od chwili tej trudno jest cudzoziemcom wstąpić do szeregów band reakcyjnych. Pomimo tego zgłasza się jeszcze wielu oficerów, podoficerów i żołnierzy obcych armii, chcących wziąść czynny udział w reakcyi neapolitańskiej; tych ostrzega powszechna Augsburska gazeta, iż na tej drodze, która może nie jednemu romantyczną się wydaje, spotkać się jedynie można z okropnościami i nędzą, bez końca i widoku lepszej przyszłości.

W Rzymie aresztowano czynnego bardzo emisaryusza sardyńskiego, doktora Alboni, lekarza w wojsku papieskiem, który udając najgoretsze przywiązanie do sprawy prawowitości, codziennie znosił się tajemnie z konzulatem sardyńskim. Z papierów w mieszkaniu jego znalezionych pokazało się, iż znaczną pensyę od rządu sardyńskiego pobierał.

Niemcy.

Berlin, 9. grudnia. *(Różne wiadomości.)*

Pruska powszechna gazeta zamieściła rozporządzenie królewskie nakazujące w przyszłym roku obchód 50 letniej rocznicy, uwolnienia Niemiec z jarzma obcego, tudzież stu letniej rocznicy ukończenia siedmioletniej wojny pokojem Hubertsburskim, a ministeryum odebrało rozkaz zaproponowania programu obchodu tych uroczystości.

Z Bawaryi piszą pod dniem 7. grudnia do *Donau Ztg.*, że sprawa grecka ciągle tam wszystkich zajmuje, mówiono nawet o podobieństwie do prawdy osadzenia na tronie greckim księcia rodziny panującej bawarskiej. Według traktatów byłoby to zaiste możliwem, lecz traktaty dziś nie wiele znaczą a ci którzyby stróżami ich być powinni, łatwo przystają na ich obalenie. Zdaje się przeto, iż kandydatura księcia bawarskiego, prostem jest tylko myśleniem. Dopóki Król Otto nie zrzecze się tronu greckiego, mocarstwa opiekuńcze nie mogą dla samej już przyzwoitości występywać z innym kandydatem.

Prócz tego wystąpi później na jaw inna jeszcze kwestya Bawarya ma znaczne pretensye pieniężne do Grecyi, pretensye takie, iż jeżeli mocarstwa opiekuńcze wystąpią w przymiocie sędziów polubownych, takowych żadnym sposobem odrzucić nie będą mogły. Zachodzi jednak pytanie, czyli Grecya będzie w stanie uiszczenia się z tych pretensyj. O tem słusznie wątpić można, przy smutnem położeniu finansów greckich, które się w skutek rewolucyi zapewne nie polepszyło. W ogóle każdy nowy monarcha w Grecyi w przykrem będzie położeniu, jeżeli wielkiego zapasu pieniężnego ze sobą nie przywiezie.

Królestwo Polskie.

Warszawa, 9. grudnia. *(Ułaskawienie. — Rozporządzenia z powodu zarazy.)*

Dzien. Pow. donosi: Jego Cesarska Wysokość Wielki Książę Namiestnik Królestwa, w skutku prośby Stanisława *Grudzińskiego*, inaczej *Gruda* zwanego, który w roku 1842 dla uchronienia się od poboru do wojska, wyszedł za granicę i w państwie Pruskiem ciągle dotąd pozostawał, dozwolić raczył temuż Grudzińskiemu vel Gruda, powrócić do Królestwa Polskiego.

Komisya rządowa spraw wewnętrznych. — Z powodu okazania się zarazy księgosuszu w Galicyi, w cyrkule Tarnowskim, przyległym Królestwu Polskim, komisya rządowa, dla zapobieżenia wniesieniu tej zarazy do kraju tutejszego, wydała zarządzenie polecające niewypuszczenia z tego cyrkułu do Królestwa Polskiego bydła rogatego i surowych produktów zwierzęcych, oraz przestrzegania takich samych środków ostrożności, które zaprowadzone zostały od strony cyrkułów: Żółkiewskiego, Przemyskiego i Wadowickiego i ogłoszone były w tutejszych pismach publicznych.

Podając o tem do wiadomości powszechnej, komisya rządowa spraw wewnętrznych ostrzega, iż niestosujący się do pomienionych środków, pociągani będą do odpowiedzialności sądowej.

Rosya.

Moskwa, 30. listopada. *(Pobyt Cesarstwa.)*

Dziś Ich Cesarskie Moście wysłuchawszy niedzielnego nabożeństwa w pałacowej cerkwi Narodzenia Najświętszej Matki Boskiej, raczyły przyjmować w wielkim pałacu w Kremlu, szlachtę moskiewską i przybyłych do Moskwy marszałków szlachty i szlachtę niektórych innych gubernij.

Od godziny jedenastej szlachta zawiadomiona o najmiłościwszem zezwoleniu Najjaśniejszego Pana na ich przyjęcie, zaczęła gromadzić się w przeznaczonej do przyjęcia ogromnej sali andrzejewskiej, w pałacu w Kremlu. Oprócz gubernialnego marszałka szlachty moskiewskiej, księcia Gagarina i wszystkich powiatowych marszałków tejże szlachty, znajdowali się tam marszałkowie szlachty gubernialni: niższonowogrodzki Stremonchow, włodzimierski Solennikow, razański Redkin, kaługski Szczukin, połtawski Kowaśko, p. o. marszałków szlachty gubernialnych: twerskiego Suchotin, tulskiego Koptiew, jarosławskiego Osokin, grodzieńskiego hr. Starzyński, smoleńskiego Potemkin, niektórzy marszałkowie szlachty powiatowi gubernij sąsiednich i znaczna liczba pośredników pokojowych. Pomiędzy temi ostatnimi było także wielu z innych gubernij. Tak naprzykład wszyscy pośrednicy pokojowi, wyższewołockiego powiatu, z gubernii twerskiej przybyli do Moskwy, razem z prezydującym ich zjazdu wyższowołockim marszałkiem szlachty powiatowym. W szeregach szlachty moskiewskiej znajdowały się osoby, które poprzednio zajmowały, lub teraz jeszcze zajmujące wyższe urzędy w administracyi kraju, admirał i jenerał-adjutant książę Menżykow, moskiewski jenerał-gubernator, jenerał-adjutant Tuczkow, jenerał-adjutant książę Dołkorukow, wielki marszałek hr. Szuwałow, minister spraw wewnętrznych, sekretarz stanu Wałujew, jenerał-adjutant Osipow, jenerał piechoty Afrosimow, senatorowie: książę Łabanow-Rostowski, książę Urusow, książę Trubeckoj, Czertow, Achlestyszew i wielu innych.

O godzinie w pół do pierwszej po południu, Ich Cesarskie Moście raczyły wejść do sali w towarzystwie Ich orszaku i znajdujących się w Moskwie wyższych urzędników. W liczbie ich byli: minister dworu Cesarskiego hr. Adlerberg, wielki podkomorzy hr. Ribeaupierre, wielki mistrz dworu książę Trubeckoj, minister sekretarz stanu Królestwa Polskiego Łęski, wielki mistrz obrzędów hr. Borch, i zarządzający ministerstwem oświecenia narodowego, sekretarz stanu Gołowin.

Najjaśniejszy Pan po wejściu do sali raczył zwrócić się do gzromadzonej szlachty z następującemi wyrazami:

„Szczególniej miło mi panowie, widzieć was zebranych w naszej starożytnej stolicy, podwójnie dla mnie drogiej, ponieważ była moją kolebką. Cieszy mnie, iż mogę wam powtórzyć to, co powiedziałem szlachcie Nowogrodzkiej w dniu uroczystego obchodu tysiąclecia państwa rosyjskiego.

Przyzwyczaiłem się pokładać me zaufanie w uczuciach przywiązania naszej szlachty, niezmiennego przywiązania do tronu i ojczyzny, którego dowiodła swemi czynami, szczególniej w epokach przykrych prób dla naszej ojczyzny, jak to uczyniła także niedawno.

Pewny jestem, panowie, że nasza szlachta nadal będzie najstalszą podporą tronu, tak jak była zawsze i jak być powinna. Dla tego mam w was nadzieję, panowie, w waszej jednomyślności, do pomagania mi we wszystkiem, co dąży do pomyślności i potęgi drogiej naszej ojczyzny. Niech Bóg pomaga nam w tej pracy, i niech jego błogosławieństwo będzie z nami.

A wy, panowie, członkowie szlachty moskiewskiej, wiedźcie, że mam sobie za szczególny zaszczyt, iż należę do was jako właściciel ziemski w tej gubernii. Dziękuję wam za serdeczne przyjęcie, które umiem ocenić."

Szlachta jednomyślnym tłumem otaczająca swego Monarchę, odpowiedziała głośnem, przeciągłem, jednobrzmiącem hura! Kiedy okrzyk ten ucichł, Najjaśniejszemu Panu podobało się powiedzieć jeszcze kilka łaskawych słów do szlachty, w których wyrażało się Najwyższe w niej zaufanie, przyjemność widzenia się w pośród niej i stała troskliwość o dobro wszystkich wiernych Jego cesarskiej Mości poddanych. Takież ura, towarzyszyło, można powiedzieć, każdemu odezwaniu się Monarchy.

Następnie Ich cesarskim Mościom przedstawiali się marszałkowie szlachty gubernialni. Potem Najjaśniejszy Pan i Najjaśniejsza Pani raczyli przechadzać się po całej sali otoczeni ścieśnionemi szeregami szlachty. Prawie wszyscy i każdy byli uszczęśliwieni najwyższem zwróceniem uwagi. Ich cesarskie Moście, szczególnie raczyli zwracać się ku powiatowym marszałkom szlachty i pośrednikom pokojowym, obecnie wezwanym do najbliższego udziału w wielkiej sprawie urządzenia nowych stosunków ziemskich i ostatecznego załatwienia będących z nimi w związku interesów.

Kiedy Ich cesarskie Moście raczyły oddalić się do wewnętrznych apartamentów, także jednogłośne ura rozległo się w sali. Łaskawe wyrazy Najjaśniejszego Pana jasno wskazały miejsce, jakie szlachta zajmuje i powinna zajmować w rzędzie stanów kraju.

Grecya.

(Doniesienia z Aten.)

La France donosi pod dniem 3go b. m. z Aten, że rząd tymczasowy postanowił przeprowadzić wybór Króla nie przez zgromadzenie narodowe, lecz przez powszechne głosowanie. Potwierdza tę wiadomość następujący telegram z Aten z dnia 5go b. m.

Powszechne głosowanie zaczęło się; oddano dotychczas 2500 głosów; z tych wszystkie są za księciem Alfredem. Jego wybór jest uważany jako pewny. Rząd zaciąga pożyczkę w kwocie 6 milionów drachm.

La France zapewnia zresztą, że Anglia obstając przy traktacie z r. 1832, uzna wybór księcia Alfreda za nieważny, również pewna jest, że Rosya postanowiła toż samo co do księcia Leuchtenberga, a rząd francuski przygotowuje okólnik do ajentów swoich za granicą, w którym właściwa doniosłość tego ma być ozuaczona.

Independance podaje także zawiadomienie, które rząd grecki otrzymał od gabinetu angielskiego, a które stoi w związku z odbywającem się teraz w Grecyi powszechnem głosowaniem. — Zawiadomienie gabinetu angielskiego względem wyłączenia księcia Alfreda nadeszło do Aten dnia 3go b. m., a rząd tymczasowy zaraz potem zarządził wybory bezpośrednie.

Gazeta kolońska podaje następujące doniesienia z Aten z tego samego dnia 3. grudnia: Francya i Rosya przesłały do rządu tymczasowego noty, w których oświadczają, że protokół z roku 1830

obowiązuje równie jak pierwej; Anglia przeciwnie nie wyraziła się urzędowo, ale Bulgaris przez swego posła otrzymał radę, nie liczyć na przyjęcie korony przez księcia Alfreda. Triumwirowie w skutek tego już 4. grudnia przystąpili do wyboru Króla. Głosowanie ma trwać 10 dni, to jest do wieczora dnia 14. Tymczasem agitacye na rzecz księcia Alfreda objawiają się w ciągłych demonstracyach; w Patras pobito stronników rosyjskich, w Atenach na naleganie ludu wypędzono wydawcę pisma „Aeon", który uchodził także za stronnika rosyjskiego. Włościanie burzyli się w kilku miejscach, lecz ich uspokojono.

Według doniesień z Aten z 29. listopada, wojsko greckie przymnaża trudności rządowi prowizorycznemu. Oficerowie podrzędni chcą być na prowincyi dowódzcami oddziałów. W Atenach o mało nie przyszło do wojny domowej. Jak się zdaje, rząd prowizoryczny traci swoje znaczenie.

Turcya.

(*Stanowiska wojsk. — Budowa strażnic w Czernogórze.*)

Według doniesień z Konstantynopola Porta w skutek pomyślnych o pokoju doniesień z Europy, wstrzymała wysłanie wojsk na granicę grecką. Te, które się tam już znajdują, wystarczą w chwili obecnej. W Albanii znajduje się prawie cała armia, która działała przeciw Czernogórze. Porta obstaje przy warunku założenia drogi wojskowej, ale dozwoliła księciu Mirko powrócić do Czernogóry. Zbudowano już pięć strażnic. Dnia 16. listopada wkroczyło do Czernogóry 26 batalionów tureckich, które mają budować resztę strażnic dla zakrycia gościńca wojskowego z Spuża do Niksichu. Montenegryni nie stawiali oporu. Poseł rosyjski opuścił Konstantynopol za urlopem.

Ameryka.

(*Wiadomości rozmaite.*)

Według dzienników republikańskich prezydent Linkoln w swoim mesażu do kongresu ma powtórnie wyjaśnić swoją politykę emancypacyjną tak co do niewolnictwa w stanach nadgranicznych, jako też co do wyzwolenia niewolników we wszystkich państwach, które po dzień 1. stycznia będą trwać w separacyi, i polityki tej bronić na nowo.

Z Washingtonu piszą: Mówiono tu powszechnie, że pan Lee, jenerał armii konfederacyi, pisał urzędowo do jenerała Halleck względem zamiaru Linkolna ogłosić 1. stycznia proklamacyę o emancypacyi. Rozbierał on tę kwestyę z każdego stanowiska. Zwraca najprzód uwagę, że podburzanie do wojny o niewolnictwo nie należy do prawnych środków prowadzenia wojny, i w żadnem dziele o prawie wojennem nie jest ani zalecone, ani chwalone, ani nawet wspomniane; że zatem separatyści mieliby prawo uważać taką taktykę w tem samem świetle, jak zatruwanie studzien, mordowanie jeńców, lub znieważanie jeńców. Z tej przyczyny żąda odwołania proklamacyi. W razie odmowy, wojskowe władze konfederacyi będą zmuszone chwycić się najsurowszych środków odwetu. Jeżeli kobiety i dzieci w skutek podburzenia unii będą mordowane przez rozjątrzonych murzynów, natychmiast tyleż jeńców unii utraci życie.

Oprócz odezwy jenerała Lee miał także jeden z wyższych członków rządu konfederacyi pisać do kilku członków gabinetu Washingtońskiego. Oprócz wojskowych argumentów jenerała Lee, dyplomata konfederacyi wskazuje na moralną stronę wyborów na północy. Jeżeli, mówi, unia miałaby być przywróconą, to lepiej, aby ten strumień krwi nie płynął między północą a południem, a jeżeli zamiary południa względem oderwania się, miałyby się poszczęścić, to lepiej aby niemiłe wspomnienia nie powiększały na przyszłość przepaści obiedwie strony dzielącej.

New-York Herald wyraża swoją obawę względem nowej podstawy operacyi i sądzi, że dążąc do zdobycia Richmondu, nie należałoby spuszczać z uwagi Washington, który tymczasem mógłby łatwo popaść w ręce seperatystom. Parowiec „California," który wypłynął z Mobile z ładunkiem bawełny, został zabrany przez krzyżowce unii.

Kronika.

(Krakowska izba adwokatów.) Według „Krak. Ztg." krakowska izba adwokatów obrała na rok 1863 Dra Zyblikiewicza prezesem, a Dra Kańskiego wiceprezesem. Do wydziału wchodzą doktorowie: Kański, Szlachtowski, Biesiadacki, Machalski, Samelson i Geissler.

(Ruch przemysłowy w Syberyi.) Dziennik petersburski „Promyszlennost" zawiera niektóre dość ciekawe wiadomości o ruchu przemysłowym w Syberyi, z których ważniejsze podajemy. Przemysł tameczny, jak i wszędzie, rozdzielić można na rolny i fabryczny. Co się tyczy pierwszego, to rozwija się on nader słabo, szczególniej w Syberyi wschodniej, główną zaś do tego przeszkodą jest okoliczność, iż tam nie można nabywać gruntu na własność, samo zaś zadzierżawienie ziemi dokonywa się na niedogodnych dla dzierżawcy warunkach. Zwykle wypuszcza się w dzierżawę ziemia najgorsza, z koniecznym warunkiem uprawiania jej. Czynsz dzierżawcy stopniowo wzrasta, i dzierżawca krępowany bywa w czynnościach swych pospolicie nadzorem postronnym, co bynajmniej przyczynić się nie może do postępu rolnictwa. — Jedną z najgłówniejszych gałęzi przemysłu fabrycznego w Syberyi wschodniej, było wypalanie wódki w kilku gorzelniach skarbowych. W ciągu ostatnich lat kilkunastu, fabrykacya ta skoncentrowała się w jednej tylko gorzelni skarbowej Alexandrowskiej która wypalała od 700 do 800 tysięcy wiader wódki i przynosiła z jej sprzedaży dochodu skarbowi około półtrzecia miliona rs. Że jednak do gorzelni tej potrzeba było kupować około milion pudów zboża rocznie w kraju niezbyt osiedlonym, przeto fabryka na skalę tak ogromną była raczej ciężarem dla okolicy. Obecnie nowe przepisy o przemyśle gorzelnianym i solnym, wpłynęły na zmianę tej gałęzi fabrykacyi. Monopol fabryki Alexandrowskiej kończy się i dozwolono podobne prywatnym założyć w gubernii Irkuckiej cztery gorzelnie, w których wypali się do 510 tysięcy wiader wódki. Korzyści z nowych przepisów są dla kraju widoczne. Mali kapitaliści znajdą korzystne pomieszczenie dla swych kapitałów tak w wyrobie wódki, jak i w handlu zbożowym. Oprócz tego, skoro fabryka Alexandrowska nie będzie wypalała więcej nad 300 tysięcy wiader, i skarb przestanie zakupować dla niej zboże, wówczas stanieje ono w okolicy bliskiej tej fabryki, a podniesie się w cenie w innych, dalszych miejscowościach, dając tym sposobem możność zajmowania się rolnictwem. — Zaopatrywanie Syberyi wschodniej w sól, stanowi również ważną część przemysłu. Głównemi źródłami, zkąd ją czerpano dotychczas, były: warzelnia Irkucka o 60 wiorst od miasta Irkucka, gdzie dobywano do 240 tysięcy pudów rocznie; Ust-Kutska, wydająca do 25 tysięcy pudów; Troicka (w gubernii jenissejskiej), wydająca do 100.000 pudów; jezioro Borsinskie w obwodzie Zabajkalskim, dające w ciągu lat 30 40 jeden lub dwa obfite osady soli, wynoszące do 100 000 pudów, i nareszcie ogromne pokłady soli kamiennej i źródła solne w obszernej okolicy nad Wilujem, w obwodzie Jakuckim, zkąd jednak dla trudności komunikacyi, prawie wcale jej nie przywożono. W ostatnich czasach, oprócz z Wiluja, gdzie każdemu wolno było za pewną opłatą dobywać sól, cała operacya solna, to jest wydobywanie soli, rozwózka jej i sprzedaż, koncentrowała się w ręku zarządu skarbowego. Teraz jednak, przy przemianie w Rosyi zasad sprzedaży soli, zapewne i syberyjskie źródła przejdą na własność lub dzierżawę osób przywatnych, a udzielanie każdemu pozwolenia na wyszukiwanie źródeł słonych i zakładanie warzelni, zapobiegnie monopolowi prywatnemu. — W końcu wspomnimy tu jeszcze o pogłosce, dotyczącej kopalni złota i fabryk Nerczyńskich. Mówią, iż jeden z kapitalistów chce je wydzierżawić wszystkie od gabinetu Jego cesarskiej Mości, zobowiązując się płacić 25% od dobytego złota, a 15% od nowo odkrytych kopalni.

Ostatnie wiadomości.

Lwów, 12. grudnia. Przedwczoraj miały posiedzenie obie izby rady państwa. W izbie panów toczyły się dalsze debaty nad ustawą bankową; ale wieczorne dzienniki wiedeńskie z 10go nieprzyniosły jeszcze w całości tych rozpraw. Izbę deputowanych zwołał prezydent — jak to sam oświadczył — w nadziei, że izba panów ukończy już do tego czasu obrady nad ustawą bankową i prześle uchwały swoje izbie drugiej. Ale ponieważ nadzieja ta niespełniła się, tedy zajmowano się na tem posiedzeniu obradą nad ustawą ku ochronie tajemnicy listów i pism, a mianowicie nad wniesionemi do tej ustawy poprawkami izby panów, i załatwiono je ostatecznie podług wniosków wydziału odrzucając poprawki izby panów. Dopiero przy końcu posiedzenia nadeszło z prezydyum izby panów uwiadomienie, że jej komisya finansowa upoważniona została wybrać sześć członków, którzy z przynależną komisyą izby deputowanych mają się porozumieć względem potrzebnych zmian w ustawie bankowej.

Król *pruski* postanowił widocznie dla podniesienia ducha wojennego w swojem państwie obchodzić uroczyście pięćdziesiątą rocznicę wielkiej walki o niepodległość, jak również stuletniej rocznicy wojny siedmioletniej. Wydane w tym względzie pismo królewskie podaliśmy już we wczorajszym dzienniku. — Stany heskie, zebrane nanowo od 4. b. m. uchwaliły na posiedzeniu swojem z 9. jednogłośnie na wniosek wydziału finansowego, upraszać rząd o rychłe przedłożenie projektu ustawy względem dalszego poboru podatków, a komisarz rządowy ponowił w tym względzie dawniejsze swoje oćwiadczenie. Na tem samem posiedzeniu zaproponował także wydział rolniczy jednogłośnie przystąpienie do traktatu handlowego. Sprawa jenerała heskiego Haynaua z tamtejszym korpusem oficerów o obrazę honoru została rozstrzygnięta w taki sposób, że Książę Elektor usunął Haynaua od funkcyi dywizyonera i objął sam komendę nad wojskiem.

Z **Warszawy** donoszą gazecie wiedeńskiej, że na dniu 3. b. m. miano wykraść tam w sposób niepojęty z przynależnego biura wszystkie sporządzone do poboru wojskowego na rok 1863 listy, rejestra, księgi i t. p. chociaż budynek, w którym znajduje się bióro, jest obsadzony strażą. To samo miało się stać w kilku innych miastach.

Podług depeszy telegraficznej z **Turynu** z 9go b. m. jest już ministeryum piemonckie zupełnie ukonstytuowane. Farini objął prezydenturę gabinetu, Pasolini ministeryum spraw zewnętrznych, Peruzzi spraw wewnętrznych, Minghetti finansów, Pisanelli sprawiedliwości, Menabrea robót publicznych, Della Rovere wojny, Ricci marynarki. Na ministra nauk przeznaczony jest Amari, a na ministra handlu Mauna. Niektórzy ministrowie rozpoczęli już swoją funkcyę, i skład nowego gabinetu ma być oznajmiony izbie jeszcze przed ogłoszeniem w gazecie rządowej.

Na posiedzeniu Kortezów *hiszpańskich* na dniu 9go b. m. usprawiedliwiał jenerał Prim swoje postępowanie w sprawie mexykańskiej. Oświadczył on, że nie jest jego zamiarem tworzyć opozycyę przeciw ministeryum, i rad jest, że nie był zmuszony mówić po scysyi w Orizabie, gdyż przezto uniknął wybuchu gniewu. Żalił się na to, że Billault użył przeciw niemu nieprawnej broni, on zaś odpowiada bronią lojalną. „Nie jestem ja — mówił — nieprzyjacielem Francyi, lecz moim obowiązkiem było reklamować misyę moją w interesie Hiszpanii. Gdym spostrzegł, że Francya rozwija politykę francuską, usunąłem się, gdyż nie mogłem być satelitą obcego narodu." Oświadczenie to dowodzi, że jenerał Prim miał słuszny powód do uchylenia się od dalszej wyprawy w Mexyku.

W sprawie *greckiej* wydał francuski minister spraw zagranicznych p. Drouyn de Lhuys notę okólnikową do posłów francuskich za granicą, z której się pokazuje, że mocarstwa opiekuńcze porozumiały się już zupełnie co do kwestyi wyboru Króla greckiego. Pan Drouyn powiada bowiem przy końcu tej noty, że Anglia oświadczyła gotowość swoją, zrzec się kandydatury księcia Alfreda, jeźli Rosya odstąpi od kandydatury księcia Leuchtenberga; warunek ten przyjęła Rosya, i przeto są już usunięte wszelkie przeszkody porozumienia.

Najświeższa poczta.

Hanower, 10. grudnia. Nowe ministeryum składa się z następujących członków: Malertie minister domu królewskiego, Kammerstein spraw wewnętrznych, Lichtenberg wyznań, Windhorst sprawiedliwości, Erxleben finansów, Platen i Brandeis członkowie byłego ministerym, pozostali.

Londyn, 10. grudnia. Dzisiejsza *Morning Post* pisze: Mocarstwa opiekuńcze są co do Grecyi w zgodzie; uznają protokoł z r. 1830, i Króla Ferdynada Portugalskiego będą popierać jako kandydata na tron grecki. Należy się spodziewać, że Grecya przystanie.

Turyn, 10. grudnia (popołudniu.) Izby są zwołane na jutro, Amari i Manna przybyli do Turynu, i objęli departamenta oświecenia i rolnictwa. Według *Gazzetta di Torino*, Lamarmora przesłał pismo gratulacyjne do nowego gabinetu, w którym oświadcza gotowość poświęcić dla dobra kraju swoje usługi na stanowisku, które obecnie zajmuje. Zapewniają, że sesya izby będzie zamknięta po zatwierdzeniu budżetu tymczasowego. Nowa sesya rozpocznie się w połowie stycznia.

Nowy Jork, 29go listopada. W Fredricksburgu korpusy wojska po obu stronach nie przedsięwzięły żadnego poruszenia. — Separatyści opuścili Hollysprings i skoncentrowali się pod Tullahomma, aby stawić opór posuwaniu się naprzód jenerała Rosenkranz z Nashville. Wojska unii obsadziły Hudsonsville w Mississippi. Duchowieństwo, dzienniki, mowcy unii nie przestają obwiniać Anglii; publiczność zdaje się to pochwalać.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 11. grudnia.

Hotel George: PP. Rakowski Adolf. z Polski. — Monigetti Ilip., radca państwa, z Odessy, — Augustynowiez Sew., z Szeptyc. — Hr. Olizar Wład., z Podola. — Głęgowski Art., z Bojaniec. — Szymanowski Szym., z Spassowa.
Hotel angielski: Pajączkowski Nar., c. k. przeł. obwod., z Sambora.
Do domu zajezdnego nr. 514¼: Żebrowski Karol, z Strzelisk.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 11. grudnia.

PP. Wiśniewski Hen., do Dobrzan. — Duczyński Jul., do Żukowa. — Zarewicz Wład., do Zawadki. — Br. Wullisch Józef, c. k. kap., do Gródka. — Hr. Romanowski Józef, do Kopyczyniec. — Szczepański Tad., do Czajkowic.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 10. grudnia 1862.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru		Stan atmosfery
	'''					
7. god. zrana	328.18	— 16.0	87.2	wschodni	sł.	pogoda
2. god. po poł.	328.36	— 12.4	81.7	półn.-wsch.	„	„
10. god. wiecz.	328.14	— 11.5	83.3	wschodni	„	pochmurno

T E A T R.

Dziś na scenie polskiej trzy komedye jednoaktowe: **„Stary Jegomość"**, **„Uściskajmy się"** i **„Jednogodzinne małżeństwo."**

Jutro w teatrze niemieckim na dochód artystki panny Klary Meyer: **„Die schöne Müllerin"**, operetka komiczna w 1 akcie, **„Der Verräther"**, komedya w 1 akcie, i **„Meister Fortunio und sein Liebeslied"**, operetka komiczna w 1 akcie. Na zakończenie żywe obrazy.

Kurs lwowski.

Dnia 11 grudnia.

		gotówką zł.	gotówką c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	wal. austr.	5	61	5	63
Dukat cesarski	„ „	5	64	5	71
Półimperyał zł. rosyjski	„ „	9	65	9	80
Rubel srebrny rosyjski	„ „	1	87	1	89
Talar pruski	„ „	1	78	1	79
Polski kurant i pięciozłotówka	„ „	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	78	50	79	25
„ „ „ m. k. za 100 zł.	bez kuponów	82	50	83	40
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	70	75	71	45
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	81	65	82	38
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	bez kuponów	221	25	222	75

Telegrafowany kurs wiedeński papierów i weksli.

Dnia 11. grudnia.

Z pożyczki narod. po 5% za 100 złr. 82.5. Metaliki po 5% za 100 zł. 72.15; po 4½% za 100 zł. —.—; po 4% za 100 zł. —.—. Obligacye indemnizacyjne Niższej Austryi po 5% za 100 zł. —.—; Węgier —.—, Galicyi —.—; Bukowiny —.—; Akcye Banku narodowego sztuka 809.—; Instytutu kredytowego dla handlu i przemysłu 222.20; niższo-austr. towarzystwa eskomtowego —.—.

Listy zastawne. Galic. instyt. kred. po 4% za 100 zł. —.—.

Wexlowy. Za 100 zł. południowo niemieckiej waluty —.—. — Lipsk za 100 talarów —.—. Londyn za 10 funtów szterl. 119.—. Medyolan za 100 zł. waluty austryack. —.—. Paryż za 100 fr. —.—.

Kurs złota. Dukaty ces. mennicze 5.70, dukaty ces. pełnej wagi —.—. korony —.—, półkorony —.—. Srebro 117 75.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 9 grudnia.

1. Dług publiczny.

A. Państwa.	pien	towar.
W austr. wal. po 5%	65 80	65 90
Z pożyczki narod. z proc. od stycznia do lipca po 5%	82.[illegible]0	82 40
Z pożyczki narod. z proc. od kwiet. do paźd. po 5%	82 25	82 35
Z r. 1851, ser. B. po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 5%	72.—	72 10
Metaliki z proc. od maja do listopada po 5%	72 10	72 25
dtto. „ 4½%	62 40	62 60
dtto. „ 4%	55 —	55 10
dtto. „ 3%	41 7[illegible]	42 25
dtto. „ 2½%	35 80	36 50
dtto. „ 1%	14 25	14 50
Przez. do wylos. z r. 1839	144.—	144.50
„ 1854	91.50	92.—
„ 1860	89.	89.20
Przeznaczone do losowan. z r. 1860 po 100 zł	92 [illegible]0	92.50
Renty Como po 42 lir. aus.	18 —	18 25
Wylos. obl. dawn. długu państ. po 5%	67.50	68 50
„ „ „ 4½%	61 —	61 50
„ „ „ 4%	54.	55 —
Przez. do los. obl. daw. długu państ. z proc. w kraju „ 3½%	47.—	48.—
„ 3%	—.—	—.—
„ 2½%	50.—	51.—
„ 2¼%	45.—	46.—
„ 2%	40.—	41.—
„ 1¾%	34.50	35.50
dtto. z procent za granicą „ 5%	67.50	68 50
„ 4½%	61.—	61.50
„ 4%	54. —	55.—
B. Krajów koronnych		
Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.: Niższej Austryi	87.—	88 —
Wyż. Aust. i Salb.	84.—	84 50
Czech	86.—	86.50
Morawii	87.75	88.—
Szląska	87.—	88.—
Styryi	86 —	87.—
Tyrolu	89.—	90.—
Kar., Krainy i Wyb.	86 —	87.—
Węgier	72 50	73 —
Obl. ind. po 5 proc. za 100 zł.: Banatu Tem.	70.50	71.—
Kroacyi i Slawonii	71.75	72.25
Galicyi	71 25	71 50
Siedmiogr. i Bukow	69.25	70.—
Lom. wen. poż. z r. 1856	—.—	93 —
Dług Tyrolu po 5%	67.50	68.60
„ 4%	54.—	55.—
Dług Salcburga „ 3½%	47 —	48.—
„ 3%	40.—	41.—
„ 2½%	32.—	33.—
Dług Krainy „ 2%	27.—	28.—
„ 1¾%	24.—	26.—

2. Stan oblig. domestykaln.

	pien	towar.
po 3% za 100 zł.	16.—	17 —
„ 2½% za 100 zł.	14.—	15.—
„ 2¼% za 100 zł.	12.—	13.—
„ 2% za 100 zł.	11.—	12.—
„ 1¾% za 100 zł.	10.—	11.—

3. Akcye.

	pien	towar.
Banku nar.	814 —	816 —
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	223 —	223.20
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	645 —	647 —
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1837. —	1837.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	239 —	239.50
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł.	151 —	151 50
Połud.-półn.-niem. kolei kom. po 200 zł. m. k.	126 —	126 50
Kolei Cisy po 200 zł. m. k. po 140 zł. (70%) wpłaty	147.—	—.—
Połud. kolei państ., lomb.-wen. i central.-włoskiej kolei żel. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. z wpłatą 180 zł. (90%)	280 —	281.—
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	222 —	222.50
Kol. Preszb.-Tyrn. I. emis. po 200 zł. m. k.	40.—	43.—
dtto. II. emis. po 200 zł. m. k	92.—	98.—
Kolej Bustehradzka po 500 zł m. k.	665.—	675.—
Kolej Aussig.-Ciepl. po 200 zł. m. k.	173.—	175.—
Kol. Bern. Ross. po 200 zł. dtto. z pierwszeństwem po 200 zł. m. k.	—.—	200.—
Kol. Grac.-Köfl. i Tow. górn. po 200 zł. w. a.	161.—	163.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	413 —	415 —
Lloyda w Tryeście po 500 zł. m. k.	233.—	235.—
Mostu łańc. w Peszcie po 500 zł. m. k.	398 —	400. —
Tow. młyna par. w Wied. po 500 zł. m. k.	385 —	390.—
Powsz. austr. Tow. gaz. po 250 zł. m. k.	245.—	250 —

4. Listy zastawne.

	pien	towar.
Banku narodowego w mon. kon. 6let. po 5%	104.	104 50
10 „ 5%	100 —	100 50
przeznacz. do los. po 5%	89 25	89 50
Banku narodowego w wal. austr. na 12 m. 5% za 100 zł.	—.—	—.—
przez. do los. po 5%	85 10	85 30
Gal. Tow. kred. po 4%	—.—	81.

5. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien	towar.
Kolej Elżbiety po 5% za 100 zł. m. k.	96 50	97.—
detto detto w srebrze uprec za 100 zł. w. a.	—.—	100 —
Tow. austr. kol. państwa po 500 fr.	128.—	129.—
Kol. Lomb. wen. po 500 fr.	125.—	126 —
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	92 75	93 25
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	87.50	88.50
Kol. Glogn. po 100 zł. m. k.	81.50	82.—
Tow. żeg. par. na Dun. za 100 zł. m. k.	92.50	93.—
Lloyda za 100 zł.	93.—	94.—

6. Losy.

	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	132 50	133.70
Tow. żeg. par. na Dun. po 100 zł. m. k.	94 50	95.—
Pożycz. Trye. po 100 zł. w. a.	118.—	119.—
Pożycz. miasta Budy po 40 zł. w. a.	36.50	37.—
Esterhazego po 40 zł. m. k.	98.50	99 —
Salma „ 40 „ „	38.—	38 60
Palfiego „ 40 „ „	37.—	37.50
Clarego „ 40 „ „	33 50	34 —
St. Genois „ 40 „ „	36 75	37 25
Windischgrätza 20 zł. „	20.50	21 —
Waldsteina 20 „ „	21.25	21 75
Keglevicha 10 „ „	15.75	16 —

Weksle.
(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol.	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w. p.-n.	99 50	99.75
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Wrocław za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p.-n.	99.75	100.—
Genua za 100 lir. piem.	—.—	—.—
Hamburg za 100 M. B.	88 50	88 75
Lipsk za 100 tal.	—.—	—.—
Liwurna za 100 lir. tosk.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt	117 80	117 90
Lugdun za 100 fr.	—.—	—.—
Medyolan za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Marsylia za 100 fr.	—.—	—.—
Paryż za 100 fr.	46.65	46.70
Praga za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Tryest za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Wenecya za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
(31 dni po ukazaniu.)		
Bukareszt za 100 piast. woł.	—.—	—.—
Konstantynopol za 100 piast. tur.		—.—

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men.	5.65	5.66
dtto. pełnej wagi	5.65	5.66
Korona	16.30	16.35
20frankówka	9.44½	9.46
Rosyjski impery.	9.66	9.68
Talar związkowy	1.76	1 77
Srebro	117.—	117 50

Kurs korony w c. k. kasach 13 zł. 50 c.

Odpowiedzialny Redaktor **Adolf Rudyński.**

Z c. k. galic. drukarni rządowej.